

العقيدة الصحيحة وما يضادها

**Правилното убеждение и
нещата, които му
противоречат**

Правилното убеждение и нещата, които му противоречат

Автор:

многоуважаемият шейх Абдул-Азиз ибн Абдуллах бин Баз

В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдния!

Въведение:

Славата е единствено за Аллах и саяту селямът (благословът и мирът) е за този, след когото няма пророк, за неговото семейство и сподвижниците му.

Тъй като правилното вярване е основата на религията ислям и фундаментът на общността, реших, че това трябва да бъде темата на лекцията. Известно е от правните доказателства от Корана и Сунната, че делата и думите са валидни и приети само ако произтичат от правилна вяра. Ако вярата е неправилна, действията и думите, които произтичат от нея, са невалидни, тъй като Всевишният Аллах казва:

﴿الْيَوْمَ أَجِلْ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ جِلْ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ جِلْ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُنْجِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٥﴾

„Днес ви бяха разрешени богатата и храната на дарените в Писанието е разрешена за вас, и

вашата храна е разрешена за тях, и целомъдрените жени от вярващите, и целомъдрените жени от дарените с Писанието преди вас, ако им дадете техните отплати -с целомъдрие, а не с разврат, и без да се взимат приятели. А който се отрече от вярата, делото му се проваля и в отвъдния живот е сред губещите" (Ел-Маиде: 6). И казва Всевишният Аллах:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٦٥﴾

„И вече се разкри на теб и на онези преди теб: „Ако съдружиш с Аллах, твоето дело пропада и ще бъдеш от губещите" (Ез-Зумер: 65). Айетите в това отношение са много. Ясната Книга на Аллах и Сунната на Неговия доверен Пратеник ﷺ доказват, че правилната вяра се обобщава в следните основи:

вярата в Аллах; в Неговите меляикета (ангели); в Неговите книги; в Неговите пратеници; в Сетния ден; и в съдбата, с доброто и лошото в нея. Тези шест неща са основите на правилната вяра, с която е низпослана Великата Книга на Аллах, и с която Аллах изпрати Своя пратеник Мухаммед ﷺ. От тези основи се разклоняват всички неща, свързани с неведомото, в които трябва да се вярва, и всички неща, за които ни известяват Аллах и

Неговият Пратеник ﷺ. Доказателствата за тези шест основи в Корана и Сунната са много, като например Словата на Пречистия Аллах:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾

„Праведността не е да обръщате лице на изток или на запад, праведността е у онзи, който вярва в Аллах и в Сетния ден, и в меляикетата, и в Писанието, и в пророците..." (Ел-Бакара: 177). И Словата на Пречистия Аллах:

﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾

„Пратеника повярва в онова, което му бе низпослано от неговия Господ, повярваха и вярващите. Всеки от тях повярва в Аллах и в Неговите меляикета, и Неговите писания, и Неговите пратеници" (Ел-Бакара: 285). И Словата на Пречистия Аллах:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝١٣٦﴾

„О, вярващи, вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в Книгата, която е низпослал на Своя Пратеник, и в Писанието, което е низпослал преди! А който отрича вярата в Аллах и в Неговите меляикета, и в Неговите писания, и в Неговите пратеници, и в Сетния

ден, той дълбоко се е заблудил" (Ен-Ниса: 36). И Словата на Пречистия Аллах:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (٧٠)

„Нима не знаеш, че Аллах знае всичко на небето и на земята? Всичко това е в Книга. За Аллах то е лесно" (Ел-Хадж: 70). Що се отнася до достоверните хадиси, които посочват тези основи, те са много на брой. От тях е изветният хадис, който се предава от Муслим в достоверния му сборник, от хадиса на емира на вярващите Омер ибн Ел- Хаттаб /радийеллаху анху/, че Джибрил /алеихисселям/ е попитал Пророка ﷺ за вярата и той му отговорил:

«الإيمان أن تؤمن بالله، وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره» الحديث،

„Вярата е: да вярваш в Аллах, меляйкетата Му, писанията Му, пратениците Му, Съдния ден и да вярваш в съдбата с доброто и лошото в нея"¹. Предават го Ел- Бухари и Муслим от Ебу Хурейра. От тези шест основи произтичат всички неща, в които мюсюлманинът е длъжен да вярва по отношение на Пречистия Аллах, Деня на завръщането и останалите неща, свързани с неведомото.

¹ Муслим - Иман (8); Ет- Тирмизи - Иман (2610); Ен-Несаи - Вярата и нейните закони (4490); Ебу Давуд - Ес-Сунна (4695); ибн Мадже - Увод; Ахмед (1/27).

Вярата във Всевишния Аллах

Това е вярата, че Аллах е истинският бог, който единствено заслужава да се обожествява, за разлика от всяко друго нещо, освен Него.

От вярата в Пречистия Аллах е да се вярва, че Той е истинският бог, който заслужава да бъде обожествяван чрез богослужения, за разлика от всяко друго нещо освен Него. Така е, защото той е Творецът на рабите, Грижещият се за тях, Даряващият им препитание, Знаещият тайните им и явните им неща. Той [единствено] е способен да награди покорните от тях и да накаже непокорните. Именно заради тези богослужения Аллах е сътворил джиновете и хората, както казва - Всевишен е Той:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦}

„Сътворих джиновете и хората единствено, за да Ми служат" (Ез-Зарийят: 56).

{مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ٥٧}

„Не искам от тях препитание и не искам да Ме хранят" (Ез-Зарийят: 57).

{إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ٥٨}

„Аллах! Той е Даващият препитанието, Владетелят на силата, Всемогъщият" (Ез-Зарийят: 58). И казва - Пречист е Той:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٢١}

„О, хора, служете на своя Господ, който е сътворил вас и онези преди вас, за да се побоите..." (Ел-Бакара: 21).

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٢٢﴾

„...от Онзи, Който стори за вас от земята постеля и от небето - свод, и изсипва вода от небето, и чрез нея вади плодовете - препитание за вас! И като знаете това, не сторвайте подобия на Аллах!" (Ел-Бакара: 22). Аллах е изпратил пратениците и е низпослал книгите, за да поясни тази истина и като призив към нея, предупреждавайки за това, което ѝ противоречи. Както казва Пречистият и Всевишен Аллах:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

„И при всяка общност изпратихме пратеник: „Служете на Аллах и странете от тагутите!"¹ (Ен-Нехл: 36). Всеишният Аллах казва:

﴿يَوْمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ٢٥﴾

„И на всеки пратеник, когото ние пратихме преди теб, дадохме откровението: „Няма друг [истински] бог освен Мен! Служете [единствено] на Мен!" (Ел-Енбия: 25). И Превеликият и Вемогъщ Аллах казва:

¹ Тагути - всяко нещо, което се е противопоставило на Аллах и бива обожествявано по някакъв начин.

﴿الر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي

لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝﴾

„Елиф. Лям. Ра. Книга, знаменията на която
бяха утвърдени, после разяснени от Премъдър,
Сведущ,

за да служите единствено на Аллах,- аз съм
за вас предупредител и благовестител от Него"
(Худ: 1 - 2). Същността на това обожествяване се
изразява в служенето единствено на Пречистия
Аллах чрез всяко нещо, с което бива
обожествяван, като: молба /дуа/; страх;
надежда; молитва /намаз/; говеене; колене;
даване на обет и останалите видове
богослуженията, чрез които се изразява
смирение, желание и страхопочитание пред
Него, съпътствани с цялостна обич към Него -
Пречист е Той - и подчинение на Неговото
величие. По- голямата част от Корана е
низпослана, базирайки се на този велик
принцип, както е в Словата Му - Пречист е Той:

﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾

„На Аллах служи, предан Нему в религията!

Единствено Аллах е достоен за чистата
религия" (Ез-Зумер: 2 - 3). И Словата на
Пречистия Аллах:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا﴾

„И повели твоят Господ да не служите другиму освен Нему ..." (Ел-Исра: 23). И Словата Му - Превелик и Всемогъщ е Той:

(فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ٤١)

„Зовете Аллах, предани Нему в религията, дори неверниците да възненавиждат това" (Гафир: 14). В Ел-Бухари и Муслим се предава от Муаз /радийеллаху анху/, че Пророка ﷺ е казал: «حق الله على العباد أن يعبدوه ولا يشرکوا به شيئا».

„Правото на Аллах над Неговите раби е да Му служат и да не съдружават нищо с Него"¹.

Вярата във всяко нещо, което Аллах е направил да бъде задължително за рабите Си, от петте явни основи на Исляма.

И от вярата в Аллах също е да се вярва във всяко нещо, което Аллах е заповядал като задължително за Своите раби, от петте явни основи на исляма, те са: засвидетелстването, че няма друг [истински] бог, освен Аллах, и че Мухаммед е пратеникът на Аллах; изпълнението на молитвата намаз; даването на зекят; говеенето през Рамадан; извършването на хадж при Дома на Аллах Ел-Харам, за когото има възможност. И след това са останалите задължения, с които е дошъл пречистият шериат.

¹ Ел-Бухари: Ел- Джихад и ес- сейр (2701); Муслим: Ел-Иман (30)' Ет-Тирмизи: Ел-Иман (2643); Ибн Маже: Ез- Зухд (4296); Ахмед (5/238).

Най-важната и велика от тези основи е засвидетелстването, че няма друг [истински] бог освен Аллах, и че Мухаммед е пратеникът на Аллах. Засвидетелстването, че няма друг [истински] бог освен Аллах, изисква искреност в богослужението [ибадета] към Аллах, служейки единствено Нему, отричайки всичко останало [което се обожествява] вместо Него. Това е значението на „ля иляхе илляллах“, то означава: „Няма друг истински бог, достоен да се обожествява с искреност освен Аллах. Всяко нещо, което бива обожествявано вместо Аллах, от хора, меляикета, джинове и други неща, то всъщност не е истински бог, а е въображаем. Този, на когото се служи с право, е единствено Аллах, както казва Пречистият Аллах:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾

„Така е, защото Аллах е Истината, а онова, което зоват вместо Него, е лъжата" (Ел-Хадж: 62). По-рано пояснихме, че Пречистият Аллах е сътворил джиновете и хората, заради тази велика основа и им я заповядал. С нея е изпратил пратениците Си и с нея е низпослал книгите Си. Проумей и схвани това добре, за да разбереш ясно в какво положение са повечето мюсюлмани от огромно невежество относно тази основа, дотолкова, че обожествяват друго заедно с Аллах, отклонявайки част от Неговото

право към други вместо към Него! Аллах да помага!

Вярата, че Аллах е Творецът на света, Управляващият делата на всички, Разпореждащ се с тях със знанието и силата Си.

От вярата в Пречистия Аллах е: да се вярва, че Той е Творецът на света, Управляващият делата на всички, Разпореждащ се с тях чрез знанието и силата Си, както Той пожелае. И че Той е Владетелят на земното и отвъдното, Господарят на всички светове, няма друг творец, освен Него, Няма друг Господ, освен Него. И че Той е изпратил пратеници и е низпослал книги, за да подтикне хората да бъдат праведни, и да ги призове към това, в което е тяхното спасение и благо в земния, и в отвъдния живот. И че Той - Пречист е Той - няма съдружник във всяко нещо от това, както казва - Всевишен е Той:

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝٦٢﴾

„Аллах е Творецът на всяко нещо и Той е Разпоредителят за всяко нещо" (Ез-Зумер: 62). И казва Всевишният Аллах:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝٥٤﴾

„Вашият Господ е Аллах, който сътвори небесата и земята в шест дни, после се въздигна

[безподобен] Той на Трона. Покрива Той с нощта деня, който я следва безспир. И слънцето, и луната, и звездите са покорни на Неговата повеля... Негови са творението и повелята. Благословен е Аллах, Господът на световете!" (Ел-Еараф: 54).

Вярата в прекрасните Му имена и възвишените Му качества, без да се променят, отричат, оприличават и да се търси същността им.

Също от вярата в Аллах е да се вярва в прекрасните Му имена и възвишените Му качества, които присъстват във Великата Му книга, или са утвърдени от доверения Му Пратеник, без да се променят, отричат, оприличават или да се търси същността им. Задължени сме да ги приемаме така, както са, без да се вдълбаваме в същността им, вярвайки във великите значения, които носят в себе си, и които се явяват като качества на Всемогъщия и Превелик Аллах. Задължени сме да Го описваме с тези качества по начин, който е присъщ само за Него, без да Го оприличаваме в качества Му с някое от творенията Му. Както казва Всевишният Аллах:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

„Няма подобен Нему. Той е Всечуващият, Всезрящият" (Еш-Шура: 11). И Превеликият и Вемогуш Аллах казва:

﴿فَلَا تَضُرُّوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ اِنَّ اللّٰهَ يَعْْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٧٤﴾

„И не сторвайте подобия на Аллах! Аллах знае, вие не знаете" (Ен-Нехл: 74). Това е вярата на ехлю-с-суннет и джемат [последователите на сунната и колектива] от сподвижниците на Пратеника на Аллах ﷺ и последователите им в доброто. Това е вярата, която предава Имам Ебу Ел- Хасен Ел-Еш'арий в книгата „Изказвания на хадисолозите и последователите на сунната". Предават я и други учени освен него.

Ел-Еузаи /рахимехуллах/ казва: „Ез-Зухрий и Мекхул бяха попитани за айетите относно качествата и казаха: „Приемайте ги така, както са дошли". Ел-Уелид ибн Муслим /рахимехуллах/ казва: „Малик, Ел-Еузаи, Ел-Леис ибн Сеад и Суфйян Ес-Сеури /рахимехумуллах/ бяха питани за наличните текстове относно качествата и всички те отговаряха: „Приемайте ги, както са дошли, без да търсите същността". Ел-Еузаи /рахимехуллах/ казва: „Ние и наличните табии казвахме: „Наистина Пречистият Аллах е на Своя Трон". И вярвахме в качествата, споменати

в Сунната.¹ Когато Рабиа ибн Абду-р-Рахман попитал шейх Малик /рахметуллахи алейхима/ за въздигането [на Трона], той отговорил: „Въздигането не е безизвестно, а как не може да се проумее. От Аллах е посланието, дълг на Пратеника е ясното оповестяване, и наше задължение е да вярваме". Когато имам Малик /рахимехуллах/ бил попитан за това, той отговорил: „Въздигането е известно, начинът е неизвестен, вярата в него е задължителна, въпросът за него е нововъведение [бидат]". След това казал на питащия: „Не те виждам като друг, освен като човек на злото!". Заповядал и той бил изведен.

Това значение се предава от Майката на вярващите - Умму Селеме /Аллах да е доволен от нея/. Имам Ебу Абдуррахман ибн Ел-Мубарак /рахметуллахи алейхи/ казва: „Знаем за нашия Господ, че е над небесата, на Своя Трон, отличаващ се от творенията Си". Думите на имамите по тази тема са твърде много, за да бъдат цитирани в тази лекция. Който иска да научи повече за това, трябва да прегледа какво са написали учените в Сунната по тази тема, като например: книгата „Сунната" на Абдуллах ибн имам Ахмед; книгата „Теухид" на

¹ Табий - човек, който е вярващ, срещал се е със сахаби /сподвижници/ и е умрял като вярващ мюсюлманин.

уважаемия имам Мухаммед ибн Хузейме; Книгата „Сунната“ на Ебу Ел-Касим Ел-Лаликяи Ет-Табири; книгата „Сунната“ на Ебу Бекр ибн Еби Аасим; и „Отговорът“ на шейх Ел-Ислям ибн Теймийе до хората от Хама, който е велик и много полезен отговор. В него шейхът на исляма [ибн Теймийе/рахимехуллах/]пояснява убеждението [доктрината] на ехлюсуннет [сунитите] и в него цитира много от техните изказвания, както и доказателства от шериата и разума за валидността на казаното от последователите на сунната, както и за невалидността на казаното от техните противници. По този начин в неговото послание в Тедмурия той обширно споменава позицията и обяснява в нея доктрината на сунитите с нейните шериатски и умствени доказателства, опровергавайки опонентите по начин, който разкрива истината и заличава лъжата. Това го прави за всеки от хората на знанието, които е отправил поглед върху това послание с добри намерения и желание да знае истината. Всеки, който се противопостави на ехлюссунна във вярата им по отношение на имената и качествата, той непременно се е противопоставил на шериатските и умствените доводи с ясно противоречие във всяко нещо, което потвърждава или отрича.

Що се отнася до ехлюсуннет уел джепат, те потвърждават за Пречистия Аллах всяко нещо, което Той потвърждава за Себе си в Своята Книга, и всяко нещо, което потвърждава за Него Пратеника Му ﷺ в достоверната си Сунна. Потвърждение, в което няма оприличаване, очиствайки Го изцяло - Пречист е Той - от прилика с творенията Му, с очистване, в което не се съдържа отричане. Така те се спасяват от противоречието и прилагат всички доводи. Това е пътят на Пречистия Аллах за всеки, който се придържа към истината, с която Той е изпратил Пратениците Си, за всеки, който полага усилия според възможностите си в това отношение и е искрен към Аллах в търсенето на истината. Така Аллах го напътства към истината и прави доводите му да надделяват, както казва Всевишният Аллах:

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾

„Истината Ние хвърляме истината срещу лъжата и я пораждава, и ето я -- погива! Горко Ви заради онова, което приписвате [на Аллах]!“ (Ел-Енбия: 18). И казва Всевишният Аллах:

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝٣٣﴾

„И не ще дойдат при теб с пример, без да сме ти донесли истината [за него] и още по-добро тълкуване“ (Ел-Фуркан: 33). Ел-Хафиз ибн Кесир /рахимехуллах/ споменава в известния

си тefsир при думите си за Словата на Всемогъщия и Превелик Аллах: „Вашият Господ е Аллах, който сътвори небесата и земята в шест дни, после се въздигна [безподобен] Той на Трона" (Ел- Еараф: 154). Той споменава хубави думи в това отношение, които е хубаво да се споделят тук заради великата им полза. Казва /Аллах да се смили над него/ в написаното от него: „Има много изказвания на хората по тази тема, но тук не е мястото да се изложат. Ние тук ще следваме пътя на праведните предци: Малик, Ел-Еузаи, Ес-Сеурий, Ел-Леис ибн Сеад, Еш-Шафий, Ахмед, Исхак ибн Рахауийе и останалите от водачите на мюсюлманите в миналото и сега. Той е да ги приемаме (т. е. качествата), както са дошли, без да търсим тяхната същност, без оприличаване, без отричане. Явното нещо, което идва на ум на оприличаващите Го, е да отрекат [определени качества] на Аллах. Аллах не прилича на нищо от Своите творения и нищо не прилича на Него, Той е Всечуващият, Всевиждащият. Противно на това, правото е както казват водачите [имамите], от които са Нуаим ибн Хаммад Ел-Хузаий и Шейх Ел-Бухари, те казват: „Който оприличи Аллах с творенията Му, става неверник. Няма оприличаване в това, с което Аллах е описал Себе Си или с което Го е описал Пратеника Му. Така че всеки, който

потвърждава за Всевишния Аллах това, което е в ясните айети и достоверните хадиси, по начин, подходящ за величието на Аллах, и отрича всякакъв вид недостатъци за Всевишния Аллах, той е последвал пътя на напътствието".

Вярата в меляикетата [ангелите].

Що се отнася до вярата в меляикетата: вярата в тях включва да се вярва като цяло и в детайли. Мюсюлманинът вярва, че Аллах има меляикета, които Той е сътворил, за да Му се покоряват, и ги описва, че са удостоени раби, не Го изпреварват със слово и по Неговата повеля действат.

(يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَنْشَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْزَاىَ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۝ ٢٨)

„Знае Той какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. И се застъпват само за онзи, от когото Той е доволен. И от страх пред Него тръпнат" (Ел-Енбия: 28). Те са от много видове; от тях са тези, на които е поверено да носят Трона; от тях са пазителите на Дженнета [Рая] и [Джехеннема] Ада; от тях са тези, на които е поверено да записват делата на рабите. Ние вярваме детайлно в тези, които Аллах и Неговият Пратеник са назовали, сред тях са: Джибрил, Микаил, Малик - пазителят на Огъня, Исрафил - на когото е поверено да надуе Рога.

За тях се споменава в достоверните хадиси. Присъства в достоверен сборник от Айша /радийеллаху анха/, че Пророка ﷺ е казал:

«خَلَقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخُلِقَ الْجَانُ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وَصَفَ لَكُمْ»

„Меляикетата са създадени от светлина, джиновете са създадени от пламъка на огъня и Адем е създаден от това, което ви бе описано"¹.
Предава го Муслим в достоверния си сборник.

Вярата в книгите:

По същия начин вярата в книгите включва да се вярва в тях като цяло, да се вярва, че Пречистият Аллах е низпослал книги на пророците и пратениците Си, за да поясни истината и да призове към нея. Какво казва Всевишният Аллах:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾

„Изпратихме Нашите пратеници с ясните знаци и низпослахме заедно с тях Книгата и везната, за да постъпват хората справедливо" (Ел-Хадид: 25). И Всеишният Аллах казва:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ﴾

„Хората бяха една общност и Аллах изпрати пророците - благовестители и предупредители, и заедно с тях низпосла Книгата с истината, за

¹ Муслим - Ез-Зухд уе Ер-Ракаи (2996), Ахмед (6/153).

да отсъди между хората за онова, за което бяха в разногласие" (Ел-Бакара: 213).

Ние вярваме, в това, което Аллах е назвал от тях, като Теурат [Тората], Инджил [Евангелието], Зебур [Псалмите на Давуд] и Корана, който е най-превъзходната от тях и последната. Той потвърждава предишните книги и свидетелства за тях. Коранът е книгата, която цялата нация трябва да следва и прилага, заедно с това, което е потвърдено в Суната на Пратеника на Аллах ﷺ. Това е така, защото Пречистият Аллах изпрати Своя Пратеник Мухаммед ﷺ като пратеник за всички хора и джинове. И Аллах му низпосла този Коран, за да отсъжда спрямо него, за да бъде Той изцеление за това, което е в гърдите, и като пояснение на всички неща и напътствие и милост за вярващите. Или както Всевишният Аллах казва:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٥٥﴾

„И това е Писание, низпослахме го Ние благословено. Следвайте го и се бойте, за да бъдете помилвани!" (Ел-Ен'аам: 155). И казва - Пречист е Той:

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

„И ти низпослахме Ние Книгата за разяснение на всяко нещо и с напътствие и милост, и с радостна вест за мюсюлманите" (Ен-Нехл: 89). И казва Всевишният Аллах:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (١٥٨)

„Кажи: „О, хора, аз съм Пратеника на Аллах при всички вас - на Онзи, чието е владението на небесата и на земята. Няма друг бог освен Него. Той съживява и Той умъртвява. Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник - неграмотния Пророк, който вярва в Аллах и в Неговите Слова, и го следвайте, за да сте напътени!" (Ел-Еараф: 158). Айетите в това отношение са много.

Вярата в пратениците.

Също така трябва да се вярва в пратениците като цяло и в детайли. Ние вярваме, че Пречистият Аллах е изпратил към своите раби пратеници измежду тях, като благовестители и предупредители, призоваващи към истината. Който им откликне, ще спечели щастие, а който им се противопостави, ще претърпи разочарование и съжаление. Последният и най-добрият от тях е нашият Пророк Мухаммед ибн Абдуллах ﷺ, както Пречистият Аллах казва:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

„И при всяка общност изпратихме пратеник: „Служете на Аллах и странете от тагутите [сатаните]!" (Ен-Нехл: 36). Всеишният Аллах казва:

﴿رُسُلًا مُّبْتَلِينَ وَمُنْذِرِينَ لئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾

„...пратеници - благовестители и предупредители, за да нямат хората довод пред Аллах подир пратениците. Аллах е Всемогъщ, Премъдър" (Ен-Ниса: 165). И казва Всевишният Аллах:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾

„Мухаммед не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците. Аллах знае всяко нещо" (Ел-Ехзаб: 40). И когото Аллах е назовал или чието име е доказано от Пратеника на Аллах, ние вярваме в него, като Нух, Худ, Салих, Ибрахим и останалите. Нека над всички тях и над нашия Пророк да бъдат най-хубавият благослов и най-чистият поздрав селям.

Вярата в Съдния ден:

Що се отнася до вярата в Съдния ден:

В нея се съдържа вярата във всяко нещо, за което е съобщил Аллах и Неговия Пратеник ﷺ, за това, което се случва след смъртта, като изпита в гроба, наказанието и блаженството в него, това, което ще бъде на Съдния ден, от ужас, трудности, моста Сират, везните, равносметката, въздаянието, разстилането на страниците [с делата] сред хората, вземането на книгата [с делата] с дясната ръка при част от хората, а при друга с лявата или зад гърба им. Към нея спада и вярата във водоема Хауд, който

е на нашия Пророк Мухаммед, вярата в Дженнета [Рая] и Джехеннема [Ада], вярата във виждането на Пречистия Господар от вярващите и това, че Той ще им говори, както и вярата в останалите неща, които присъстват в Свещения Коран и в достоверната Сунна от Пророка ﷺ. Дълг е да се вярва във всичко това и да се приема така, както Аллах и Неговият Пратеник ﷺ са го пояснили.

Вярата в съдбата.

Що се отнася до вярата в съдбата, тя съдържа вяра в четири неща:

Първото нещо: че Пречистият Аллах знае какво е било и какво ще бъде, знае положенията на рабите си, знае тяхното препитание, техния срок на живот, техните дела и всички останали неща, свързани с тях, за Него няма нищо скрито от тези неща, Пречист и Всевишен е Той. Или както казва - Пречист е Той:

﴿أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

„... и знайте, че Аллах всяко нещо знае!" (Ел-Бакара: 231). И Превеликият и Вемогъщ Аллах казва:

﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾

„...за да узнаете, че Аллах за всяко нещо има сила и че Аллах обгражда със знание всяко нещо" (Ет-Таяк: 12).

Второто нещо: Аллах е записал всяко нещо, което е предписал и предопределил, както казва - Пречист е Той:

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ﴾

„Знаем Ние какво земята отнема от тях и имаме съхраняваща Книга" (Каф: 4). И казва Всевишният Аллах:

﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾

„... и отбелязваме всичко в ясна книга" (Йа-син: 12). И казва Всевишният Аллах:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

„Нима не знаеш, че Аллах знае всичко на небето и на земята? Всичко това е в Книга. За Аллах то е лесно" (Ел-Хадж: 70).

Третото нещо: да се вярва в осъществяващата се воля на Аллах. Което Аллах пожелае, става, а което не полее, не става, както казва - Пречист е Той:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

„Аллах прави, каквото пожелае" (Ел-Хадж: 18). И Превеликият и Вемогъщ Аллах казва:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾

„Повелята Му, когато желае нещо, е само да му каже: „Бъди!" - и то става" (Йа-син: 82). И казва - Пречист е Той:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

„Тогава ще пожелавате само онова, което Аллах желае. Аллах е Всезнаещ, Премъдър" (Ел-Инсан: 30).

Четвъртото нещо: Пречистият Аллах е сътворил всички съществуващи неща, няма друг Творец освен Него, няма друг Господ, освен Него. Или както казва - Пречист е Той:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ٦٢﴾

„Аллах е Творецът на всяко нещо и Той е Разпоредителят за всяко нещо" (Ез-Зумер: 62).

И казва Всевишният Аллах:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ٣﴾

„О, хора, помнете благодатта на Аллах към вас! Има ли друг творец освен Аллах, който да ви дава препитание и от небето, и от земята? Няма друг бог освен Него! Как тогава бивате подлъгвани?" (Фатир: 3). Вярата в съдбата при ехлюс суннет уе ел-джемат включва вяра във всичките тези четири неща, за разлика от тези, които отричат част от тези неща, от хората на нововъведенията.

Вярата е думи и дела, увеличава се чрез покорство и намалява чрез непокорство.

Към вярата в Аллах спада и убеждението, че вярата е думи и дела, увеличава се чрез покорство и намалява чрез непокорство, както и че не е позволено да се обвинява в неверие

никой от мюсюлманите заради грехове, които не са съдружаване [ширк] и неверие, като например заради прелюбодеяние, кражба, изяждане на лихва, употреба на опияняващи вещества, неуважение към родителите и останалите големи грехове. Това е при условие, че извършващият ги не заявява, че са халал [позволен]. Така заради Словата на Пречистия Аллах:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

„Аллах не прощава да се съдружава с Него, но освен това прощава, на когото пожелае" (Ен-Ниса: 48). И заради наличните хадиси от Пратеника на Аллах ﷺ, които са мутеуатир, и в които се споменава, че Аллах ще извади от Джехеннем онзи, който има в сърцето си вяра дори с тежест на синапено зърно.

Обичта заради Аллах и омразата заради Аллах, приемането някого за близък заради Аллах и неприязън заради Аллах.

От вярата в Аллах е: да се обича заради Аллах и да се мрази заради Аллах, приемането за близък заради Аллах и неприязънта заради Аллах. Вярващият обича вярващите и ги приема за близки - покровители, и не обича неверието и се държи с неприязън към него. Първите, които трябва да се приемат за близки, са сподвижниците на Пратеника на Аллах ﷺ.

Последователите на Сунната и колектива ги обичат, приемат ги за ближни и са убедени, че те са най- превъзходните сред хората след Пророците, заради думите на Пророка ﷺ:

«خير القرون قرني ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم»

„Най-добрите от хората са тези от моето съвремие, след това тези след тях, и след това тези след тях"¹. Единодушно хадисът е Сахих. Те вярват, че най-превъзходният от тях Ебу Бекр Ес-Сиддик, след това Омер Ел-Фарук, след това Усман зу Ен-Нурайн, след това Али Ел-Муртеда /Аллах да е доволен от всички тях/. След тях са десетимата благовестени с Дженнета /Аллах да е доволен от всички тях/. Те [последователите на сунната и колектива] се въздържат да обсъждат споровете между сподвижниците и са убедени, че те [сподвижниците] са полагали усърдни усилия, и ако са улучили истината, за тях има двойна награда, а ако са сгрешили, за тях има само една награда. Те [последователите на сунната и колектива] обичат вярващите от ехлю ел-бейт [хората от дома] на Пратеника на Аллах ﷺ, приемат ги за ближни и приемат за ближни съпругите на Пратеника на Аллах ﷺ, които са майки на вярващите, те са

¹ Ел-Бухари - Еш-Шехадат (2509); Муслим - Федаил Ес- Сахабе (2533); Ет- Тирмизи - Ел- Менакиб (3859); Ибн Мажде - Ел- Ехкям (2362); Ахмед (1/434).

удовлетворени от всички тях. Непричастни са към течението на рафидитите, които мразят сподвижници на Пратеника на Аллах ﷺ, поругават ги и постъпват с прекомерност към ехлю ел- бейт, поставяйки ги на по-високо място от това, на което ги е поставил Всемогъщият и Превелик Аллах. Също така са непричастни към науасабитите, които вредят на ехлю ел-бейт с думите и делата си.¹

Всичко, което споменахме в тази кратка реч, е част от правилното вярване, с което Аллах изпрати своя Пратеник Мухаммед ﷺ, тя е убеждението на групата, която ще се спаси - ехлю суннет уе ел-джемат, и за която Пророка ﷺ казва:

«لا تزال طائفة من أمتي على الحق منصوره لا يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر الله سبحانه»

„Няма да престане група от моята общност да бъде подкрепена, няма да им навредят онези, които ги изоставят, докато не дойде повелята на Пречистия Аллах“². Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«افترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة، وافترقت النصارى على اثنتين وسبعين فرقة، وستفترق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا

¹ Науасибите са секта, която е враждебна към Али ибн Ебу Талиб и семейството му и им нанасят вреда чрез думи или дела.

² Муслим - Ел-Имарах (1920); Ет-Тирмизи - Ел-Фитен (2229); Ебу Давуд - Ел-Фитен уе Ел-Меляхим (4252); Ибн Мадже - Ел-Фитен (3952); Ахмед (5/279).

واحدة فقال الصحابة: من هي يا رسول الله؟ قال: من كان على مثل ما أنا عليه وأصحابي»

„Евреите се разделиха на седемдесет и една групи, християните се разделиха на седемдесет и две групи, тази общност ще се раздели на седемдесет и три групи, всички ще бъдат в Джехеннем, освен една". Сподвижниците рекли: „О, Пратенико на Аллах, коя е тя?". Отговорил: „Тези, които са на това, на което съм аз и моите сподвижници"¹. Това е вярата, към която човек е задължен да се придържа и да спазва във всеки един момент, така както е задължен да се предпазва от всяко нещо, което е в противоречие с нея.

Споменаване на отклонилите се от това убеждение и противопоставилите му се.

Разновидностите им.

Разновидностите на отклонилите се от това убеждение и противопоставилите му се са много. От тях са служещите на идоли и статуи, на меляикета, на евлия [приближени раби на Аллах], на джинове, на дървета, на камъни и на други неща. Тези групи не са откликнали на призива на Пратеника, те му са се опълчили и противопоставили, както са направили курайшите и различните видове араби с нашия Пророк Мухаммед ﷺ. Те се молили на нещата,

¹ Ибн Мадже - Ел-Фитен (3992).

които са обожествявали, да им задоволят нуждите, да излекуват болните сред тях и да ги подкрепят против враговете им, колели са курбан заради тях и са давали обет заради тях. И когато Пратеника ﷺ им възбрания това и им повелил да служат само на Аллах с искрени богослужения, те приели това за странно и го отхвърлили, като казали:

(أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌۢه)

„Нима превърна той боговете в един бог? Това наистина е нещо изумително" (Сад: 5). Пратеника ﷺ не престанал да ги призовава към Аллах и да ги предупреждава за съдружаването. Разяснявал им е същността на това, към което ги призовава, и Аллах напътил от тях тези, които пожелал. След това встъпили в религията на Аллах на тълпи и религията на Аллах се изявила над всички религии. Това се случило след продължителен призив и дълга борба от Пророка ﷺ, сподвижниците му /Аллах да е доволен от тях/ и последвалите ги с добро. След това положението се променило и невежеството надделяло над повечето хора, тогава повечето от тях се върнали към вярванията на невежеството, постъпвали с прекомерност към пророците, приближените хора до Аллах - евлия, молили се на тях, търсели помощ от тях и извършвали различни видове

съдружаване - ширк. Те не проумявали значението на „Ля иляхе илляллах" по същия начин, както не го проумявали арабите - неверници. Аллах да помага!

Това съдружаване - ширк - не престава да се разпространява сред хората и до ден днешен, по причина на надделяването на невежеството и отдалечеността от периода на пророчеството.

Отклонението при по-късните поколения е същото като отклонението на първите поколения, вече споменахме част от погрешните невернически вярвания.

Отклонението при по-късните поколения е същото като отклонението на първите поколения, това са думите им: „Тези са нашите застъпници пред Аллах, служим на тях, за да ни приближават до Аллах". Но Аллах е отхвърлил това отклонение и е пояснил, че този, който служи на друго освен Него, независимо какво е то, той е съдружил с Него и е изпаднал в неверие. Или както казва Всевишният Аллах:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾
(اللَّهُ)

„И служат не на Аллах, а на онова, което нито им вреди, нито им помага, и казват: „Тези са нашите застъпници пред Аллах" (Юнус: 18). Пречистият Аллах отговаря на тези хора със Словата Си:

﴿قُلْ أَنتَبِتُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

Кажи: „Нима ще известите Аллах за нещо, както на небесата, така и на земята, което Той да не знае? Пречист е Той, превисоко е над онова, с което Го съдружават!" (Юнус: 18). В този аят Пречистият Аллах пояснява, че служенето на друго освен Него, от пратеници, евлия [приближени хора до Аллах, праведници] и други е голямо съдружаване, дори извършващият го да твърди, че то е друго нещо. Всевишният Аллах казва:

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾

„А които приемат покровители вместо Него, казват: „Служим на тях, само за да ни приближават още повече до Аллах" (Ез-Зумер: 3). Пречистият Аллах отговаря на тези хора със Словата Си:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْصِمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

„Аллах ще отсъди между тях в онова, за което са в разногласие. Наистина Аллах не напътва никой лъжец, неблагодарник" (Ез-Зумер: 3). С това Пречистият Аллах ясно пояснява, че служенето на друго освен Него чрез два [молитва, молба], страх, надежда и останалите богослужения е неверие спрямо Него, Пречист е Той. Той пояснява, че такива

хора лъжат с думите си, че техните божества ги приближават все повече до Него.

Сред неверническите учения, които са в противоречие с правилната вяра и са в противоречие с това, с което са дошли пратениците ﷺ, е това, в което вярват атеистите в ден днешен, включително последователите на Маркс, Ленин и други защитници на атеизма и неверието, независимо дали го наричат социализъм, комунизъм, баасизъм или с други имена. Така е, защото сред принципите на тези атеисти е, че няма Бог и животът е само материя. Сред техните принципи е отричането на Деня на възкресението, отричането на Дженнета и Джехеннема и неверието във всички религии. Който надникне в книгите им и проучи тяхното положение, ще разбере това със сигурност. Няма съмнение, че това учение противоречи на всички небесни религии и води последователите си до най-лошите последствия в този свят и отвъдния.

Сред вярванията, които са в противоречие с истината, е това, в което вярват някои езотерици и някои суфии, а именно, че някои от тези, които те наричат светци [евлия], участват заедно с Аллах [Бог] в управлението и се разпореждат с делата на света. Те ги наричат ектаб, еутад, егуас и с други имена, които са измислили за своите богове. Това е от най-

грозните форми на съдружаване в Господството на Аллах, то е по-лошо от съдружаването на невежите араби преди исляма. Така е, защото арабите неверници не са съдружили Аллах в Господството, но са съдружавали в служенето си, а и те са съдружавали само по време на благоденствие, но когато са били в трудност, те искрено са служели на Аллах, както казва Пречистият Аллах:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكَ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ٦٥﴾

„И когато се качат на кораб, те зоват Аллах, предани Нему в религията. А щом Той ги спаси към сушата, ето ги -пак съдружават..." (Ел-Анкебут: 65). Що се отнася до господството, те изцяло признавали, че то принадлежи единствено на Аллах, както казва Пречистият Аллах:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾

„И ако ги попиташ кой ги е сътворил, ще кажат: „Аллах!" (Ез-Зухруф: 87). И Всеишният Аллах казва:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣١﴾

„Кажи: „Кой ви дава препитание от небето и от земята? Или кой владее слуха и зрението? И

кой изважда живота от мъртвото, и изважда мъртвото от живота? И кой управлява делото?". Ще рекат: „Аллах!". Кажи: „А нима не се боите?" (Юнус: 31). Айетите в това отношение са много.

Това, с което по-късните езичници/съдружаващи са надминали по-ранните.

Що се отнася до по-късните езичници, те са наминали по-ранните в два аспекта: първият от тях е че някои извършват съдружаване в господството и вторият е, че те съдружават както в благоденствие, така и в трудност, както е известно за тези, които са били сред тях и са изследвали техните положения. Те са видели какво правят с гроба на Ел-Хусейн, Ел-Бедеуи и други в Египет, с гроба на Ел-Айдарус в Аден, на Ел-Хади в Йемен, на Ибн Араби в Леванта, на Шейх Абду Ел-Кадир Ел-Джейляни в Ирак и на други известни гробове, при които обикновените хора стигнат до крайности и преувеличения, отклонявайки много от правото на Всемогъщия и Превелик Аллах към тях. Малко са тези, които им възбраняват това и им обясняват истината за монотеизма, с който Аллах изпраща Своя Пророк ﷺ и пратениците преди него /нека саяту селямът да е над тях/. На Аллах принадлежим и при Него ще се завърнем. Молим Пречистия Аллах да ги върне към напътствието и да направи мнозина от тях

да призовават към напътствието, дарявайки със сполука водачите на мюсюлманите и техните учени в борбата с това съдружаване, премахването му и причините за него, Той е Всечувашият, Всезнаещият.

Сред вярванията, които противоречат на правилната вяра относно имената и качествата [на Аллах], са вярванията на хората на нововъведенията, като [сектите на] джихимитите и муатезилите, и тези, които следват техния път в отричането на качествата на Всемогъщия и Превелик Аллах. Те отричат от Пречистия Аллах свършените качества на Аллах и Го описват - Всемогъщ и Превелик е Той- с качества на несъществуващи неща, неодушевени предмети и нереални неща. Превисоко и напълно възвишен е Аллах от това, с което го описват. Към това число спадат и онези, които отричат част от качествата на Аллах и потвърждават друга част от тях, като ешаритите, те се придържат към качествата, които сами са потвърдили за Аллах и еквивалентно на това бягат далеч от качествата, които са отрекли, преиначавайки значението на доказателствата за тях. По този начин те противоречат на слуховите и умствените доказателства, изпадайки в напълно ясно противоречие. Що се отнася до ехлю суннет уе джемат [последователите на

сунната и колектива], те потвърждават всяко нещо, което Пречистият Аллах е потвърдил за Себе Си или го е потвърдил Неговият Пратеник Мухаммед ﷺ от имена и качества, в съвършен вид. Те напълно Го пречистват от оприличаване с творенията Му и от петното на отричане [на имената и качествата Му], следвайки всички доводи, без да отричат и да преиначават. Така те се спасяват от противоречието, в което са изпаднали други хора, както споменахме по-рано. Това е пътят на спасението и щастието в земния и отвъдния свят, то е правият път, който следват праведните предци от тази общност и нейните водачи. Няма да бъде правилно за по-късните поколения друго, освен това, което е било правилно за първите, а то е следването на Книгата [Корана] и Сунната и изоставянето на всяко нещо, което им противоречи.

Задължението да се служи единствено на Аллах и пояснение на причините за подкрепата на Аллах против враговете на Аллах.

Най-важното задължение за вменяемия и дълга му с най-голяма тежест е да служи на неговия Пречист Господар, Господаря на небесата и земята, Господаря на Великия Трон, Който казва в своята Свещена книга:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٥٤﴾

„Вашият Господ е Аллах, който сътвори небесата и земята в шест дни, после се въздигна [безподобен] Той на Трона. Покрива Той с нощта деня, който я следва безспир. И слънцето, и луната, и звездите са покорни на Неговата повеля... Негови са творението и повелята. Благословен е Аллах, Господът на световите!" (Ел-Еараф: 54). На друго място в Книгата Си Пречистият Аллах съобщава, че е сътворил джиновете и хората, за да Му служат като казва - Превелик и Всемогъщ е Той:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦﴾

„Сътворих джиновете и хората единствено, за да Ми служат" (Ез-Зарийят: 56). Служенето [ибадетът] е нещото, заради което Аллах е сътворил джиновете и хората, за да Го обожествяват единствено Него чрез всичките си богослужения, като молитвата намаз, говеенето, зекята, хаджа, извършването на руку, на седжде, на тауаф около Кябе, коленето, даването на обет, страх, надежда, търсене на помощ, търсене на подкрепа, търсене на закрила и останалите видове призиви - дуа. Тук спадат и всички видове покорство на Пречистия Аллах, във всичките неща, който Той

е повелил, както и стоенето далеч от забранените Му неща, които са пояснени в Свещената Му Книга и в Сунната на Неговия Пратеник ﷺ. Пречистият Аллах е заповядал това служене на всеки един от джиновете и хората, заради него са сътворени те, заради него са изпратени всички пратеници, и са низпослани Книги, за да пояснят това служене - ибадета, за да го разяснят подробно, за да приканват към него и да повеляват да се служи с искреност единствено на Аллах, както казва Всевишният Аллах:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (٢١)

„О, хора, служете на своя Господ, който е сътворил вас и онези преди вас, за да се побоите..." (Ел-Бакара: 21). И Превеликият и Вемогъщ Аллах казва:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾

"„И повели твоят Господ да не служите другиму освен Нему, и към родителите - добрина!" (Ел-Исра: 23). Значението на „повели" в този аят е: заповяда, завеща. Всевишният Аллах казва:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾

„И бе им повелено да се прекланят единствено на Аллах, предани Нему в религията, правоверни, и да отслужват

молитвата, и да дават милостинята зекат. Това е правдивата религия..." (Ет-Теубе: 5). Айетите в Книгата на Аллах в това отношение са много, казва Всемогъщият и Превелик Аллах:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

„И каквото Пратеника ви даде, вземете го! А каквото ви забрани, оставете го! И бойте се от Аллах! Аллах е строг в наказанието" (Ел-Хашр: 7). И казва - Пречист е Той:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ٥٩﴾

„О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника и на удостоените с власт сред вас! И спорите ли за нещо, отнесете го към Аллах и към Пратеника, ако вярвате в Аллах и в Сетния ден! Това е най-доброто и най-похвалното за изход" (Ен-Ниса: 59). И Превеликият и Вемогъщ Аллах казва:

﴿مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾

„Който се покорява на Пратеника, той вече се е покорил на Аллах..." (Ен-Ниса: 80).

И казва - Пречист е Той:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

„И при всяка общност изпратихме пратеник: „Служете на Аллах и странете от тагутите

[сатаните]!" (Ен-Нехл: 36). И казва - Пречист е Той:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ٢٥﴾

„И на всеки пратеник, когото ние пратихме преди теб, дадохме откровението: „Няма друг [истински] бог освен Мен! Служете [единствено] на Мен!" (Ел-Енбия: 25). И Всевишният Аллах казва:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ١ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ٢﴾

„Елиф. Лям. Ра. Книга, знаменията на която бяха утвърдени, после разяснени от Премъдър, Сведущ,

за да служите единствено на Аллах,- аз съм за вас предупредител и благовестител от Него" (Худ: 1 - 2).

Тези ясни айети, както и останалите в това отношение от Книгата на Аллах, всички те доказват задължителността да се обожествява с искрено служене единствено Аллах, както и че това е основата на религията и фундаментът на общността. Също така доказват, че това е мъдростта от сътворяването на джиновете и хората, от изпращането на пратениците и низпославането на книгите. Задължение е на всеки вменяем според исляма човек да се грижи за това нещо, образувайки се в него и предпазвайки се от това, в което са попадали

много причисляващи се хора към исляма, от прекомерност спрямо пратениците и праведните хора, застроявайки гробовете им, правейки ги места за богослужение, изграждайки куполи над тях, молейки за помощ от тях, осланяйки се на тях, умолявайки ги да им задоволят нуждите, да им премахнат тревогите, да излекуват болните им, да ги подкрепят против враговете им и останалите видове такива неща, които са от разновидностите на голямото съдружаване - ширк. В достоверни хадиси от Пратеника на Аллах ﷺ се съдържа съответствие с това, което доказва Книгата на Аллах. В сборниците на Ел-Бухари и Муслим се предава от Муаз /радийеллаху анху/, че Пророка ﷺ му е казал:

«أتدري ما حق الله على العباد وحق العباد على الله؟ فقال معاذ: قلت الله ورسوله أعلم، فقال النبي - صلى الله عليه وسلم- حق الله على العباد أن يعبدوه ولا يشرکوا به شيئاً، وحق العباد على الله أن لا يعذب من لا يشرک به شيئاً» الحديث.

„Знаеш ли какво е правото на Аллах над Неговите раби и правото на рабите Му над Аллах?“. Муаз отговорил: „Аз рекох: „Аллах и Пратеника Му знаят най-добре!“. Тогава Пророка ﷺ каза: „Правото на Аллах над Неговите раби е да Му служат и да не съдружават нищо с него, а правото на рабите Му над Аллах е да не наказва този, който не е

съдружавал нищо с Него"¹. В Сахих ел-Бухари се предава от ибн Мес'уд /радийеллаху анху/, че Пророка ﷺ е казал:

«من مات وهو يدعو لله ندا دخل النار»

„Който умре, молейки се на съдружник на Аллах, ще влезе в Джехеннем"². Предава Муслим в своя достоверен сборник от Джабир /радийеллаху анху/, че Пророка ﷺ е казал:

«من لقي الله لا يشرك به شيئا دخل الجنة ومن لقيه يشرك به شيئا دخل النار»

„Който срещне Аллах без да е съдружавал нищо с него, ще влезе в Дженнета, а който Го срещне, съдружавайки с Него, ще влезе в Огъня"³. Хадисите в това отношение са много, този върпос е най-важният и най-великият от всички други. Аллах е изпратил Своя Пророк Мухаммед ﷺ с призива към единобожието - теухид, и възбраняването на съдружаването - ширк. Той ﷺ изпълнил изцяло това, оповестявайки нещото, с което Аллах го е изпратил, като бил подлаган на много силни мъчения, но е търпял заради този призив. Заедно с него са търпели и сподвижниците му /Аллах да е доволен от тях/, оповестявайки призива на хората, докато Аллах премахнал

¹ ел-Бухари: ел-Исти'зан (5912); Муслим; ел-Иман (30); ет-Тирмизи; ел-Иман (2643); Ибн Мажде: ез-Зухд (4296); Ахмед (5/238).

² ел-Бухари: Тефсир ел-Коран (4227); Муслим: ел-Иман (92); Ахмед (1/374).

³ ел-Бухари: ел-Илм (129); Муслим: ел-Иман (32); Ахмед (3/157).

всички идоли и кумири от Арабския полуостров. Тогава хората встъпили на тълпи в религията на Аллах и били изпочупени идолите, които са били около Кябе, а вътре в него са били изпочупени идолите, наричани ел-Лят, ел-Узза и Менат. Така са били изпочупени всички налични идоли при арабските племена, били са изпочупени идолите, които са били при тях, надделяло Словото на Аллах и се проявил исляма в Арабския полуостров. След това мюсюлманите се отправили с призив и борба извън границите на Арабския полуостров, така чрез тях Аллах напътил онези раби, които са получили щастието отпреди. Чрез тях Аллах разпространил истината и справедливостта в повечето части по света и те станали водачи на напътствието и истината, призоваващи към справедливостта и праведността. Техния път бил последван от табиите и техните последователи в доброто, водачите на напътствието, призоваващите към истината и разпространяващите религията на Аллах. Те призовавали хората към единобожие в Аллах и се борели по пътя на Аллах с душите и имуществата си, не се страхували от хуленето на хулител. Тях Аллах ги подкрепял и им дарявал помощ, извисявайки ги над онези,

които са насреща им, изпълнявайки това, което им е обещал в Словата Си - Пречист е Той:¹

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ٧﴾

„О, вярващи, ако подкрепите [делото на] Аллах, и Той ще ви подкрепи, и ще утвърди стъпките ви" (Мухаммед: 7). И Словата Му - Превелик и Всемогуш е Той:

﴿وَلِيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٤٠ الَّذِينَ إِن مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ
أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ غَافِقُهُ
الْأُمُورِ ٤١﴾

„Аллах ще подкрепи онези, които Го подкрепят. Аллах е Всесилен, Всемогуш".

„Онези, които, ако ги утвърдим на земята, отслужват молитвата и дават милостинята закат, и повеляват одобряването, и възбраняват порицаването... При Аллах е завършекът на делата" (Ел-Хадж: 41). След това хората се променили и разделили, отнесли се небрежно към борбата по пътя на Аллах, предпочели са спокойствието и сладострастията. Сред тях се разпространили забранените неща, освен при онези, над които Аллах се е смилил - Пречист е Той. Така Аллах постъпил по различен начин към тях и дал власт на врага им над тях, заради това, което

¹ табий - човек, който се е срещал със сподвижник, бил е мюсюлманин и е умрял като мюсюлманин.

сами са придобили. Твоят Господ не угнетява рабите. Всевишният Аллах казва:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾

„Това е, защото Аллах не променя благодатта, с която е облагодетелствал хора, докато не променят себе си" (Ел-Енфал: 53). Задължение на всички мюсюлмани и народи е да се завърнат при Пречистия Аллах, служейки единствено Нему с искреност, покаяваки се пред Него за изминалите пропуски и грехове, избързвайки с извършването на това, което Аллах им е заповядал от задължителни неща и отдалечавайки се от това, което им е възбранил, наставлявайки се по между си за това и помагайки си взаимно в това.

Най-важното нещо в живота на човек е да се спазват и прилагат божествените повели и забрани на Аллах сред хората, приемайки ги за валидни във всяко едно нещо. Дълг на учените е да образуват хората в религията им, да разпространяват ислямското съзнание сред тях, да ги наставляват към истината, да проявяват търпение при повеляването на одобреното и възбраняването на порицаното и да подтикват всички хора към това. Също така са длъжни да се борят с теченията и различните противоречащи възгледи, като фанатизма, лошото на национализма, етническото

разделение [в негативния смисъл на думата] и останалите учения, които противоречат на божествените повели. С това Аллах ще поправи при мюсюлманите това, което е било покварено, ще ги върне към напътствието след изпадането в заблуда и ще им върне славата, която са имали отпреди, подкрепяйки ги срещу тези, които са против тях и установявайки ги на земята. Или както казва Всевишният Аллах - Най- правдиво говорещият от всички:

﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

„И Наш дълг бе да подкрепим вярващите" (Ер-Рум: 47). И Всевишният Аллах казва:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥٥﴾

„Аллах обеща на онези от вас, които вярват и вършат праведни дела, че ще ги остави наследници на земята, както остави и онези преди тях, и непременно ще укрепи тяхната религия, която Той им избра, и в замяна след страха ще им дари сигурност. Те само на Мен ще служат и не ще Ме съдружават с нищо. А който подир това стане неверник, тези са нечестивците" (Ен-Нур: 55). И казва - Пречист е Той:

﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ٥١﴾

„Ние подкрепяме Нашите пратеници и вярващите в земния живот и в Деня, когато свидетелите ще се изправят" (Гафир: 51).

(يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ٥٢)

„В Деня, когато на угнетителите не ще помогне оправданието им. Над тях е проклятието и за тях е Лошото обиталище" (Гафир: 52).

Пречистият Аллах е способен да поправи водачите на мюсюлманите и обикновените сред тях, да ги дари с разбиране в религията, да им обедини думата върху богобоязанта, да ги напъти към правия си път, да подкрепи чрез тях истината и да принизи заблудата. Той е способен да ги дари със сполука, за да си помагат взаимно в праведността и богобоязанта, за да се наставляват към това и да проявяват търпение за тях. Той е Покровителят и Способният за това! Нека мирът и благословът да бъдат над Неговия раб и пратеник, този, когото Той избра сред творенията си, нашия Пророк, водач и пример, Мухаммед ибн Абдуллах, както и над неговото семейство, сподвижниците му и всеки, който следва неговото напътствие.

Есселяму алейкум уе рахметуллахи уе берекятух!

Index

Правилното убеждение и нещата, които му противоречат	2
Въведение:	2
Вярата във Всевишния Аллах	6
Вярата в меляикетата [ангелите].	18
Вярата в книгите:	19
Вярата в пратениците.....	21
Вярата в Съдния ден:	22
Вярата в съдбата.....	23
Вярата е думи и дела, увеличава се чрез покорство и намалява чрез непокорство.	25
Обичта заради Аллах и омразата заради Аллах, приемането някого за близък заради Аллах и неприязън заради Аллах.	26
Споменавање на отклонилите се от това убеждение и противопоставилите му се.	29
Задължението да се служи единствено на Аллах и пояснение на причините за подкрепата на Аллах против враговете на Аллах.	37